

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/274/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813201847
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:3813201847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcov: v 1/ rade N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, B., v 2/ rade Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, B., obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Gažíkom, advokátom, s miestom výkonu činnosti K. R. X, O., proti žalovanému: L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXXX/XX, Y., právne zastúpenému Mgr. Pavlom Karmanom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Z. U. XXA, J., o zaplatenie 10.659,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 6C/10/2014-449 zo dňa 17. júla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne sumu 9.872,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 9.872,- eur od 01.01.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne sumu 651,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 651,44 eur od 01.01.2013 do zaplatenia a vo výroku III. o trovách konania **z r u š u j e** a v zrušenom rozsahu mu vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie sa nedotýka.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne sumu 10.523,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 10.523,44 eur od 01.01.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol, III. žalobcom v rade 1/ a 2/ priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,46 %.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o ust. § 657, § 658, § 558 Občianskeho zákonníka.

3. Ak sa žalobcovia domáhali vrátenia určitej sumy s tvrdením, že túto sumu žalovanému poukázali titulom zmluvy o pôžičke, nesú dôkazné bremeno o takomto tvrdení, teda o tom, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke. Bolo preto na žalobcoch, aby v konaní preukázali uzatvorenie tvrdenej zmluvy o pôžičke (resp. viacerých zmlúv o pôžičke, keďže podľa tvrdení žalobcov malo ísť o viaceré odovzdanie peňazí), ako aj reálne (tvrdené hotovostné) odovzdanie poskytnutých finančných prostriedkov. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a/ prenechanie vecí na voľné nakladanie, teda aj na spotrebovanie, b/ druhovo určené veci, c/ povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu a d/ obvykle

aj doba splatnosti vrátenia. Z uvedeného je možné konštatovať, že pre prípad úspechu žaloby bolo potrebné preukázať vznik dvojstranného právneho úkonu, a to zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť uzavretá medzi stranami sporu. Vzhľadom k tomu, že v písomnej podobe táto zmluva nebola vyhotovená, bolo potrebné inými dôkazmi preukázať vznik a podmienky tohto dvojstranného právneho úkonu. Na základe dohody s dlžníkom je možné odovzdať peniaze (predmet pôžičky) aj veriteľovi dlžníka, t. z. ide o situácie, kedy peniaze sú veriteľom odovzdané inej osobe. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané požičanie súm, ktoré boli prevedené z účtu žalobkyne na účet žalobcu, resp. jeho veriteľovi, a to pod položkou 1. (suma 1700,- eur), pod položkou 4. (suma 50,- eur), pod položkou 5. (suma 8119,- eur), pod položkou 6. (suma 3,- eur). V hotovosti bola za žalovaného uhradená zo strany žalobkyne položka 7. (avšak len v sume 95,20 eur, nie v sume 100,- eur, ako žiadali žalobcovia). Svedeckou výpoveďou bolo tiež preukázané odovzdanie sumy pod položkou 3. (suma 5010,-eur, t.j. požičaná suma 5100,- eur mínus vrátených 90 eur). Ide asi o najspornejšiu sumu, keďže bola odovzdaná v hotovosti. Je prirodzené, že s odstupom času si žalobkyňa nepamätá, či to bolo presne 07.04.2011 alebo 08.04.2011, kedy žalovanému peniaze odovzdala. V konečnom dôsledku si ani samotný žalovaný nepamätá, kedy úver splatil (vklad bol uskutočnený 07.04.2011, ale žalovaný vo svojich podaniach uviedol aj dátum 17.04.2011 - viď odsek 5). Svedeckou výpoveďou syna žalobcov mal súd však preukázané, že k odovzdaniu peňazí reálne došlo. Tvrdenie žalovaného, že tento úver v ČSOB mal splatiť z finančných prostriedkov od pána A., neobstojí popri jeho vlastnému tvrdeniu, že sumu si zobral z obálky, ktorá bola v dome žalobcov (vo vzťahu k tejto obálke žalovaný tiež produkoval rôzne rozporuplné tvrdenia, viď. odsek 61 a 62). Vo vzťahu k sume 5010,- eur a ku skutočnosti, koho boli tieto finančné prostriedky (či žalobkyne alebo jej dcéry Q. Y.), súd uvádza, že bolo preukázané, že žalobkyňa odovzdala žalovanému sumu 5100,- eur. Súd nevidel dôvod zaoberať sa tým, odkiaľ mala žalobkyňa tieto peniaze (či to boli jej vlastné, či ich dostala ako dar alebo pôžičku od svojej dcéry alebo ich nadobudla inak). Ak ich aj mala od svojej dcéry (pričom táto v čestnom vyhlásení uviedla, že finančne prostriedky na účte číslo A boli jej rodičov, t. j. žalobcov), ide už o vzťah medzi nimi dvoma, súd nepotrebuje pre rozhodnutie v tejto veci vedieť, ako si svoje vzájomné vzťahy vypořádali. Na účet číslo A (účet Q. Y.) boli poukázané aj spoločné peniaze jej a žalovaného, resp. žalovaného peniaze. Z čestného vyhlásenia Q. Y. vyplýva, že žalovaného bola suma 3.350,- eur, ktorá pozostáva z položiek, a to 12.10.2010 suma 750,- eur ide o svadobné, dňa 15.12.2010 suma 500,- eur prevod z jeho účtu, dňa 12.04.2011 až 06.06.2011 2.100,- eur od V. A.. Tieto sumy, ktoré patrili žalovanému boli spolu s ďalšími odpočítané od jeho celkového dlhu. Súd však nemal preukázanú pôžičku pod položkou 2. (suma 117,- eur). Hoci žalobkyňa neskôr spresnila, že išlo o sumu 119,07 eur, ktorú platbu eviduje aj telefonická spoločnosť, nebolo preukázané, kto túto sumu uhradil, t.j. či to platila žalobkyňa alebo sám žalovaný, nakoľko takýmito údajmi nedisponuje ani telefonická spoločnosť. Neobstoja ani tvrdenia žalovaného, že išlo pri niektorých sumách o dar. Svedeckou výpoveďou syna žalobcov, ale aj z čestného vyhlásenia dcéry žalobcov, mal súd preukázané, že platby za žalovaného alebo v prospech jeho účtu či v hotovosti k jeho rukám boli realizované s tým, že im to všetko vráti. Ako vyplynulo zo svedeckej výpovede, žalobkyňa si istú formu evidencie o platbách a dlžobách viedla nie len pri žalovanom, ale aj pri svojich deťoch. O spôsobe vrátenia sa dohadovali napr. aj prostredníctvom skypu, či osobne pri odovzdaní sumy (položka 3). Pokiaľ si žalovaný napr. sumu pod položkou 4. (suma 50 eur) alebo pod položkou 5. (suma 8119,- eur) vykladá ako dar, potom je zvláštne, že uvádza, že suma pochádza z jeho obálky, ktorá bola v dome žalobcov. Ak by to bolo platené z jeho finančných prostriedkov, nemôže to predsa považovať za dar od žalobcov. Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka je akcesorickým zabezpečovacím právnym úkonom, ktorý zabezpečuje primárny záväzok, v tomto prípade zmluvu o pôžičke. Pri aplikácii logického výkladu potom pre platnosť akcesorického právneho úkonu sa vyžaduje preukázať platnosť primárneho právneho úkonu. Keďže súd považuje jednotlivé pôžičky za platné právne úkony, pristúpil k posúdeniu, či čestné prehlásenie podpísané dňa 13.08.2011, možno považovať za uznanie dlhu, resp. či s ním môžu byť spojené účinky uznania dlhu. Čestné prehlásenie je formulované spôsobom, že môže vzbudzovať zdanie, že k odovzdaniu celej dlžnej sumy došlo pri jeho podpise, čo v zásade od samého začiatku žalovaný popiera. Avšak po vykonanom dokazovaní bolo preukázané, že dlžná suma predstavuje súčet viacerých jednotlivých pôžičiek poskytnutých žalovanému. Čestné prehlásenie v spojení s listinou L. - Q. V. dostatočne jasný záver o tom, že žalobcovia požičali žalovanému sumu 15.099,- eur (hoci nešťastne naformulované pod menom Q.), od ktorej sumy odpočítali sumu 5.000 eur, ktoré patrili žalovanému, resp. ktoré priniesol žalovaný (položka pod označením L.) a výsledok predstavuje 10.099 eur. Toto čestné prehlásenie je možné považovať za tzv. dlžobný úpis, ktorým dlžník písomne potvrdzuje, že dlhuje veriteľovi určitú finančnú čiastku. Takýto úpis môže byť dlžníkom vydaný aj po uzatvorení zmluvy o pôžičke a môžu s ním byť spojené i účinky uznania dlhu, ak má náležitosti požadované zákonom v ustanovení § 558 Občianskeho zákonníka (R 65/1998). Žalovaný uznal v tomto „čestnom vyhlásení“ pôžičku vo výške

10.099 eur, v ktorom potvrdil, že prevzal od žalobcov sumu 10.099,- eur, ktoré mu požičali, pričom sa zaviazal, že túto sumu splatí najneskôr do konca roka 2012, a to aj s príslušným ročným 4%-ným úrokom, čo potvrdil svojim podpisom (že ide o jeho podpis bolo preukázané znaleckým dokazovaním). Súd považuje tento právny úkon za uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, nakoľko bol urobený písomne, obsahuje označenie dlžníka aj veriteľov, pričom žalovaný vyhlásil, že svoj dlh určený čo do výšky aj dôvodu, riadne zaplatí. Za danej situácie potom neobstojí ani námietka premlčania vznesená žalovaným, nakoľko uznaním dlhu začína plynúť nová 10 - ročná premlčacia lehota (§ 110 Občianskeho zákonníka). Žalovaný svoje tvrdenia často menil, miestami si dokonca protirečil, čo potom vyvoláva dojem, že jeho tvrdenia sú len účelové a prispôsobované aktuálnej situácii. Pokiaľ žalovaný v rámci bežných medziľudských vzťahov vykonal napr. zmenu sms notifikácie, kedy na účte Z. C. ml. zmenil číslo pre sms notifikácie na svoje telefónne číslo (viď č. I. 274) bez vedomia majiteľa účtu, potom to súd len utvrdzuje v tom, že má sklony prispôbovať si rôzne situácie vo svoj prospech. Ďalej, pokiaľ sa týka údajných prázdnych hárkov s jeho podpisom, túto skutočnosť nevedel žiadnym spôsobom preukázať, nepamätal si ani, kedy mal žalobkyni takéto prázdne hárky odovzdať. Jeho ničím nepodložené tvrdenia sa potom javí ako účelové, pre prípad, že jeho podpis na čestnom prehlásení bude potvrdený ako jeho (čo aj bolo znaleckým dokazovaním preukázané). Pokiaľ napr. odovzdanie prázdnych hárkov s jeho podpisom žalobkyni odôvodňoval tým, že tak urobil pre prípad, ak by bolo treba vybavovať v jeho mene nejaké záležitosti, žalobkyňa ho mala informovať, čo mu prišlo a on by jej podľa toho dal pokyny, čo má urobiť (viď odsek 24). Zároveň však bolo svedeckou výpoveďou matky žalovaného preukázané (odsek 15), že jeho matka mala splnomocnenie na preberanie pošty, kedy žalovanému zavolala a on jej povedal, či má zásielku prevziať alebo nie. Prevzaté zásielky dala na kôpku a keď žalovaný prišiel domov, tak si ich zobral. Za takejto situácie sa potom žalobkyňa nemala odkiaľ dozvedieť, čo žalovanému prišlo, keďže poštu preberala jeho matka. Potom tvrdenie, že žalobkyni dal prázdne hárky s podpisom, aby za neho vybavovala nejaké záležitosti, vyznieva dosť nepresvedčivo. Pokiaľ aj napriek znaleckému posudku, ktorým bol potvrdený jeho podpis na Čestnom prehlásení, namietal, že nebolo skúmané, či jeho podpis zodpovedá podpisu z augusta 2011 alebo môže ísť o zneužitie jeho podpisu na niektorom z prázdnych hárkov, tu súd podotýka, že ani samotný žalovaný nevedel predne uviesť, kedy mal údajne prázdne hárky podpísať a odovzdať žalobkyni. Z jeho odpovede možno len dedukovať, že to bolo niekedy medzi januárom a augustom 2011, pričom za takejto situácie, kedy by malo ísť o podpis urobený v priebehu toho istého roka, ani len nemuselo dôjsť k zmene jeho podpisu. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že žalovaný si požičal od žalobcov sumy: 1700,- eur (položka 1.), 5010,- eur (položka 3.), 50,- eur (položka 4.), 8119,- eur (položka 5.), 3,- eur (položka 6.) a 95,20 eur (položka 7.), t.j. spolu 14.977,20 eur. Od tohto celkového dlhu žalovaného súd odrátal sumu 5.000,- eur (ktorú žalovaný uhradil, resp. išlo o jeho finančné prostriedky) a výsledná dlžná suma (istina) potom predstavuje 9.977,20 eur. Uvedenú sumu mal žalovaný vrátiť spolu so 4 % ročným úrokom za obdobie od 13.08.2011 do 31.12.2012, t.j. úroky predstavujú sumu 553,24 eur, spolu ide o sumu 10.523,44 eur. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný dlžnú sumu titulom poskytnutej pôžičky žalobcom čo i len čiastočne uhradil, súd návrhu žalobcov vyhovel v časti sumy 10.523,44 eur. Nakoľko súd nemal jednoznačne preukázané, že žalobcovia uhradili za žalovaného sumu 117,- eur (3. položka) a pri položke 7 mal súd preukázané len úhradu poisťného za žalovaného v sume 95,20 eur (nie sumy 100,- eur žiadanej žalobcami), súd (v časti týchto nepreukázaných súm a z toho prislúchajúcich úrokov) vo zvyšku žalobu zamietol. Nakoľko žalovaný nevrátil žalobcom poskytnutú pôžičku v dohodnutej dobe do 31.12.2012, dostal sa do omeškania. Žalobcom vznikol od nasledujúceho dňa t.j. od 01.01.2013 nárok na úroky z omeškania. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z dlžnej sumy v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to vo výške 8,75 % ročne (ako úrokovú sadzbu ECB 0,75 % zvýšenú o 8 percentuálnych bodov), a to odo dňa 01.01.2013 až do zaplattenia. Žalobcovia sa domáhali zaplattenia sumy 10.659,01 eur, pričom im súd vyhovel v sume 10.523,44 eur, čo je po prepočte 98,73%-ný úspech žalobcov. Vo zvyšku, teda v 1,27 %, by mal úspech žalovaný. Úspešnejším účastníkom sú teda žalobcovia, ktorých čistý úspech (úspech - neúspech) je 97,46 %. Žalobcovia tak majú voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 97,46%. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

4. Voči citovanému rozsudku, a to čo do jeho výrokov I. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Má za to, že sú naplnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f) a h) CSP. Namietá skutočnosť, že zo žiadneho dôkazu vykonaného pred súdom prvej inštancie nebola preukázaná existencia dohody o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke ani vznik pôžičky (či jednej alebo viacerých). K tejto otázke nebolo vykonané žiadne dokazovanie, žalobcovia k tejto skutočnosti neprodukovali žiadne tvrdenia ani dôkazy. Jediným dôkazom, ktorý mal potvrdzovať existenciu údajnej

pôžičky, bola žalobcami predložená listina s názvom Čestné prehlásenie zo dňa 13.08.2011, od ktorej však nie je možné odvodzovať žiadne účinky a už vôbec nie preukazovať ňou existenciu údajnej pôžičky. Žalovaný v celom rozsahu popieral skutočnosť, že by medzi ním na jednej strane a žalobcami alebo s ktorýmkoľvek zo žalobcov na strane druhej bola uzatvorená akákoľvek zmluva o pôžičke, že by bol pri nej dohodnutý úrok 4 % a rovnako, že by vznikla akákoľvek zmluva o pôžičke. Nikdy nemal záujem, úmysel a ani vôľu zmluvu o pôžičke so žalobcami alebo s ktorýmkoľvek z nich uzatvoriť, nikdy si od nich ani od ktoréhokoľvek zo žalobcov žiadnu sumu nepožičal a z tohto dôvodu od nich ani žiadnu sumu neprevzal. Z rovnakého dôvodu nemohla vzniknúť povinnosť nejakej peniaze im vrátiť. Zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom, na vznik ktorej je potrebné okrem iného poskytnutie peňazí dlžníkovi z pôžičky. Poukazuje na skutočnosť, že dôkazné bremeno tvrdení, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená, kedy, kde, kým s akým obsahom a či pôžička aj vznikla, je výlučne na žalobcoch, pričom žalobcovia tieto skutočnosti nijako nepreukázali. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia nepredložili žiadnu písomnú zmluvu o pôžičke, bolo ich povinnosťou nespochybniteľne preukázať kedy, kde, kým, za akých okolností malo k uzatvoreniu jednotlivých zmlúv o pôžičkách dôjsť, s akým obsahom a rovnako kedy, kde, za akých okolností malo dôjsť k dohode o 4 % úroku z údajnej pôžičky. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol, čím konkrétne mal preukázané uzatvorenie konkrétnych viacerých zmlúv o pôžičke. Absencia takéhoto riadneho odôvodnenia robí rozsudok nepreskúmateľným. Skúmanie otázky, kto konkrétne mal údajnú zmluvu uzatvoriť, a teda, kto bol zmluvnou stranou, má vplyv aj na skúmanie aktívnej legitímácie žalobcov, a to každého z nich samostatne, keďže sa žalobou domáhajú zaplataenia žalovanej istiny spoločne a nerozdielne. Podľa rozhodnutia NS SR 4Cdo/234/2010 základnou podmienkou aplikácie ustanovenia § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka je existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločnej veci. Podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažuje zmluva o pôžičke uzatvorená len jedným z manželov. Súd v tomto smere však žiadne dokazovanie nevykonával. Je zrejmé, že súd v odôvodnení rozsudku zamieňa skutočnosť preukázania poskytnutia peňazí so skutočnosťou preukázania existencie dohody o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke, čo sú dve zásadné odlišné skutočnosti. Preukazovanie skutočnosti, kedy, ako a komu boli poskytované nejaké finančné prostriedky, nenahrádza dokazovanie a nepreukazuje existenciu dohody o pôžičke a o jej konkrétnom obsahu. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že žalovanému požičali sumu 10.099,- eur, a to 13.08.2011. V rámci konania predložili listinu označenú ako Výzva pred podaním súdnej žaloby, datovanú dňa 11.01.2013, kde tvrdia, že sumu 10.099,- eur si mal žalovaný požičať dňa 13.08.2011. Tomuto pôvodnému tvrdeniu žalobcov vo výzve zo dňa 11.01.2013 napokon nasvedčuje aj deň, od ktorého žalobcovia v podanej žalobe uplatňujú 4 % úrok z pôžičky, a to je deň 13.08.2011. Je teda nepochybné, že ak si podľa pôvodných skutkových tvrdení žalobcov v žalobe mal takúto sumu od žalobcov požičať dňa 13.08.2011, musela by žalovanému byť takáto suma vyplatená uvedeného dňa, aby došlo k vzniku pôžičky. Suma 10.099,- eur mu však nikdy nebola vyplatená, a to ani dňa 13.08.2011, ani žiadneho dňa po tomto dni. Žalobcovia žiadny dôkaz o takejto úhrade sumy 10.099,- eur nepredložili. Po odpore podanom žalovaným zmenili žalobcovia svoje skutkové tvrdenia oproti žalobe a dokladom k nej priloženým a začali tvrdiť, že žalovanú sumu istinu neposkytli dňa 13.08.2011, ako to vyplývalo z dôkazov, ktoré pripojili k žalobe, ale na splácanie rôznych ďalších záväzkov žalovaného, a tieto peniaze mali byť údajne požičiavané postupne. K tomuto podaniu na preukázanie svojich zmenených skutkových tvrdení žalobcovia predložili listinu bez dátumu s textom L. a Q., s rôznymi sumami, ktorá je však neurčitá, nezrozumiteľná a navyše, ako celková suma je v nej uvedená suma 15.099,- eur, teda suma odlišná od žalovanej istiny. Navyše táto listina netvorila jeden celok s čestným prehlásením datovaným dňa 13.08.2011. Žalovaný poprel a naďalej popiera aj takéto zmenené skutkové tvrdenia žalobcov. Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, pokiaľ listinu nazvanú Čestné prehlásenie, datovanú dňa 13.08.2011, vyhodnotil ako uznanie záväzku. Túto listinu nie je možné považovať za uznanie dlhu, a to z viacerých dôvodov. Poukazuje na ust. § 558 Občianskeho zákonníka. V priebehu celého konania kontinuálne tvrdil, že listinu nikdy nepodpísal. Od žalobcov nikdy neprevzal sumu 10.099,- eur, nemal vôľu od žalobcov si požičať, a preto ani neexistoval dôvod, pre ktorú by listinu s takýmto obsahom podpisoval. V minulosti poskytol žalobcom prázdne podpísané hárky papiera len s jeho podpisom a má za to, že práve tieto boli zneužitú na doplnenie textu. Tomuto tvrdeniu nasvedčuje aj vzhľad čestného prehlásenia zo dňa 13.08.2011, kedy pri podpisoch s uvedeným menom C. a C. absentujú vybodkované miesta na podpis na rozdiel od miesta na jeho podpis. Pokiaľ súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje, že zo znaleckého posudku vyplýva, že jeho podpis na listine čestné prehlásenie je pravým podpisom, od tejto skutočnosti nemožno odvodzovať žiadne právne závery. Z porovnávacích podpisov, ktoré znalec priložil k jeho znaleckému posudku, je zrejmé, že jeho podpis sa časom menil a jednotlivé podpisy sa od seba odlišovali. Znalec sa nevyporiadal so skutočnosťou, že uviedol, že v minulosti žalobcom poskytol 6 prázdnych hárkov formátu A4 ním podpísaných na rôzne vyznačené miesta. Znalec

sa nezaoberal skutočnosťou, či nedošlo k doplneniu textu uvedeného čestného prehlásenia neskôr do prázdnych háčkov A4, ktoré poskytol žalobcom len s podpisom. Znalec tiež vo svojom posudku nezaujal stanovisko k časti preskúmať miesto rukou písanému podpisu (JACOVCE), a teda dokazovanie nebolo vykonané v takom rozsahu, v akom bolo nariadené. Naopak, z vyjadrenia znalkyne je zrejmé, že zistenie a určenie času vyhotovenia podpisu nie je jednoznačne a bezpodmienečne možné. Obsah listiny čestné prehlásenie, datovanej dňa 13.08.2011, je v priamom rozpore s neskoršími skutkovými tvrdeniami žalobcov. Z neskorších tvrdení žalobcov a dôkazov nimi predložených vyplýva, že suma údajnej žalobcami tvrdenej pôžičky uvedená v listine s názvom Čestné prehlásenie mala byť údajne poskytovaná postupne, a teda nie jednorazovo, ako je uvedené v čestnom prehlásení. Je nepochybne preukázané, že suma 10.099,- eur, tak ako to tvrdili pôvodne žalobcovia, mu nikdy požičaná nebola, takúto sumu od žalobcov nikdy neprevzal, a teda obsah listiny s názvom Čestné prehlásenie, datovanej dňa 13.08.2011, je v rozpore so skutočnosťou, aj zmenenými skutkovými tvrdeniami žalobcov po podaní odporu. Už len samotný rozpor obsahu tejto listiny s názvom Čestné prehlásenie sám osebe spôsobuje, že takúto listinu nie je možné považovať za uznanie dlhu. Poukazuje na rozhodnutie NS ČR 32Odo 376/2003, podľa ktorého, ak uznáva dlžník viac dlhov (ako to malo byť podľa zmenených skutkových tvrdení žalobcov v tomto prípade), musí nepochybne určiť, ktoré jednotlivé dlhy, čo do dôvodu aj výšky, uznáva a sľubuje zaplatiť. Len v takomto prípade je splnená podmienka určitosti úkonu. V obsahu uvedenej listiny absentuje uznávací prejav a aj z tohto dôvodu absencie takéhoto uznávacieho prejavu nie je možné považovať uvedenú listinu za uznanie dlhu. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo 3840/2012 je však možné uznať dlh až po tom, ako vznikol, a nie teda dlh, ktorý vznikne až v budúcnosti. Keďže peniaze mali byť podľa obsahu uvedenej listiny vrátené až do konca roku 2012, nemohol pred týmto dátumom v zmysle uvedeného rozhodnutia uznať v tom čase neexistujúci dlh. Uznáním záväzku nemôže dochádzať k modifikácii alebo zmene pôvodného záväzku. Z vyjadrenia žalobcov je zrejmé, že úrok 4 % uplatňujú a odvodzujú nie z nejakej konkrétnej predchádzajúcej ústnej dohody o pôžičke, ale od dátumu údajného podpisu listiny s názvom Čestné prehlásenie zo dňa 13.08.2011. Aj z takéhoto dôvodu nie je možné považovať uvedenú listinu za uznanie záväzku. S týmito jeho námietkami sa nevyporiadal súd prvej inštancie. Súd v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, ako posúdil podstatné právne tvrdenia žalovaného a odôvodnenie rozsudku nie je presvedčivé. Za takýchto okolností bolo a je dôkazné bremeno o tom, že bola uzatvorená zmluva o pôžičke, prípadne že bolo uzatvorených viacero zmlúv a pôžičiek, s akým obsahom a ďalej o tom, že pri každej takejto údajnej pôžičke bol dohodnutý úrok 4 % a o tom, či a kedy pôžička aj vznikla, na žalobcoch. Dôkazné bremeno v tomto smere neuniesli. Z podania žalobcov je zrejmé, že nimi tvrdená pôžička v sume 10.099,- eur mala pozostávať z nasledovných položiek: stavebné sporenie 1.700,- eur, platba O2 za žalovaného 117,- eur, ČSOB pôžička 5.010,- eur, nedoplatok ČSOB 50,- eur, stavebný úver 8.119,- eur, platba O2 3,- eur, L. poisťka 100,- eur. Súčet žalobcami uvedených súm predstavuje sumu 15.099,- eur, a nie sumu 10.099,- eur, ako je uvedená v žalobe. Žalobcovia ani na opakované otázky právneho zástupcu žalovaného neuviedli a nešpecifikovali, zaplataenia ktorých položiek a v akej sume uvedených v bodoch 1 - 7 sa podanou žalobou domáhajú. Už len táto skutočnosť bola dôvodom, aby súd prvej inštancie žalobu zamietol. K jednotlivým uplatňovaným položkám uvádza: Pokiaľ ide o stavebné sporenie 1.700,- eur, v konaní nebolo preukázané, že by uvedenú sumu od žalobcov prevzal, ako ani dohoda o podstatných náležitostiach pre uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Rovnako nebolo preukázané, že došlo k dohode o úroku 4 % a že bolo dohodnuté, že uvedené prostriedky vráti do konca roka 2012. Skutočnosť odpísania finančných prostriedkov z účtu žalobcov a pripísanie týchto prostriedkov na nejaký iný účet existenciu zmluvy o pôžičke, jej obsah a ani vznik pôžičky nepreukazujú. Pokiaľ ide o platbu O2 za žalovaného vo výške 117,- eur, nebolo preukázané, že by uvedenú sumu od žalobcov prevzal. Nebolo preukázané uzatvorenie zmluvy o pôžičke na túto sumu, dohoda o jej podstatných náležitostiach, dohoda o úroku. Tvrdenú úhradu v uvedenej sume žalobcovia navyše nijako nepreukázali. Pokiaľ súd žalobu v tejto časti zamietol, považuje rozhodnutie v tejto časti za správne. Pokiaľ ide o ČSOB pôžičku vo výške 5.010,- eur, v konaní nebolo preukázané uzatvorenie zmluvy o pôžičke, dohoda o jej podstatných náležitostiach a rovnako ani vznik pôžičky. Tiež nebola preukázaná dohoda o úroku. Popiera, že by túto sumu prevzal. Údajné prevzatie sumy 5.010,- eur z jeho strany je založené len na tvrdeniach žalobcov a ich syna. Výpoveď syna žalobcov nie je možné považovať za dôveryhodnú. Tento svedok je synom žalobcov a bratom bývalej manželky, jeho výpoveď nie je možné považovať za nezaujatú. Jednalo sa o výpoveď účelovú v snahe pomôcť žalobcom - jeho rodičom. Existenciu zmluvy o pôžičke, jej obsah a ani vznik pôžičky nie je možné dovodiť. V každom prípade je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobcovia v konaní tvrdili, že uvedené prostriedky vybrali z účtu na meno Q. C., o ktorom pôvodne tvrdili, že sa na tomto účte nachádzali len peniaze Q. C., bývalej manželky žalovaného. Q. C. v čestnom prehlásení, ktoré predložili žalobcovia, uviedla, že sa na tomto účte nachádzali tak jej

prostriedky, ako aj ich spoločné prostriedky a prostriedky, ktoré patrili výlučne žalovanému. Skutočnosť, že sa na uvedenom účte nachádzali výlučne aj jeho finančné prostriedky, bola napokon preukázaná z predložených dôkazov (doklady o splácaní jeho pohľadávky V. A., doklad o vyplatení poisťného plnenia zo strany Allianz - Slovenská poisťovňa, doklady o poukazaní zostatkov jeho zrušených účtov, výpisy z účtu). Je teda nepochybné, že ak z tohto účtu na meno Q. C. alobca v rade 1/ vybral sumu 7.100,- eur (čo bolo preukázané výpisom z účtu), z ktorej mu následne podľa jeho tvrdenia odovzdal sumu 5.100,- eur, nemohlo sa jednať o prostriedky žalobcov, ale muselo sa nepochybne jednať len o odovzdanie prostriedkov, ktoré patrili žalovanému, jeho bývalej manželke, z ich spoločných prostriedkov, a teda nemohlo by sa jednať v žiadnom prípade o pôžičku zo strany žalobcov a ani žiadneho z nich. Z tohto dôvodu by v žiadnom prípade aktívne legitimovaní na podanie žaloby v tejto časti neboli žalobcovia. Záver súdu, v bode 75. odôvodnenia je z dôvodu uvádzaného neudržateľný a neobhájiteľný, pretože táto otázka má vplyv na otázku aktívnej legitimácie žalobcov. Pokiaľ ide o nedoplatok v ČSOB vo výške 50,- eur, v konaní nebolo preukázané, že by uvedenú sumu od žalobcov prevzal. Nebolo preukázané uzatvorenie zmluvy o pôžičke, dohoda o jej podstatných náležitostiach a rovnako nebola preukázaná dohoda o úroku. Skutočnosť odpísania finančných prostriedkov z účtu žalobcov a pripísanie týchto prostriedkov na nejaký iný účet existenciu zmluvy o pôžičke, jej obsah a ani vznik pôžičky nepreukazujú. Pokiaľ ide o stavebný úver 8.119,- eur, rovnako v konaní nebolo preukázané, že by uvedenú sumu od žalobcov prevzal. Nebolo preukázané uzatvorenie zmluvy o pôžičke, dohoda o jej podstatných náležitostiach a rovnako ani vznik pôžičky. Nebola preukázaná dohoda o úroku. Skutočnosť odpísania finančných prostriedkov z účtu žalobcov a pripísanie týchto prostriedkov na nejaký iný účet existenciu zmluvy o pôžičke, jej obsah a ani vznik pôžičky nepreukazujú. Pokiaľ ide o platbu O2 vo výške 3,- eur, nebolo preukázané, že by uvedenú sumu od žalobcov prevzal. Nebola preukázaná dohoda o pôžičke, o jej podstatných náležitostiach a rovnako ani vznik pôžičky a nebola preukázaná dohoda o úroku. Skutočnosť odpísania finančných prostriedkov z účtu žalobcov a pripísanie týchto prostriedkov na nejaký iný účet, ktorého navyše nie je vlastníkom, existenciu zmluvy o pôžičke nepreukazujú. Pokiaľ ide o položku L. poisťka 100,- eur, uvedenú sumu od žalobcov neprevzal. Nebola preukázaná dohoda o pôžičke, o jej podstatných náležitostiach, rovnako ani vznik pôžičky a dohoda o úroku. Skutočnosť odpísania finančných prostriedkov z účtu žalobcov a pripísanie týchto prostriedkov na nejaký iný účet, ktorého navyše nie je vlastníkom, existenciu zmluvy o pôžičke nepreukazuje. Tento vzťah nie je možné subsumovať pod ustanovenia zmluvy o pôžičke, ale je potrebné ich posudzovať podľa ustanovení § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka (vzťah poisťiteľ, poisťník, poistený). Navyše súd nijako nezohľadnil skutočnosť, že poisťné plnenie zo strany poisťovne (viď správa poisťovne Allianz - Slovenská poisťovňa) bolo vyplatené na účet, ku ktorému dispozičné právo mal práve žalobca v rade 1/. Čo sa týka čestného prehlásenia Q. C., ktoré predložili žalobcovia na pojednávaní dňa 01.04.2014, skutkové tvrdenia v tomto vyjadrení už opakovane poprel. Aj z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na uvedenom účte sa nachádzali tak ich spoločné prostriedky s Q. C., ako aj výlučne jeho finančné prostriedky. Je potrebné upozorniť opätovne na to, že aj samotný žalobca 1/ v podaní, ktoré už uvádzal, uviedol, že peniaze z DEXIA banky boli výlučne prostriedkami jej dcéry. V súvislosti s vyhlásením Q. C. je opätovne potrebné poukázať na skutočnosť, že nemohol prevziať dňa 08.04.2011 v Jacovciach sumu 5.010,- eur, ako tvrdila Q. C. v tomto prehlásení, pretože sumu 4.300,- eur vložil už dňa 07.04.2011 na účet v banke v pobočke v Žiline. O tejto skutočnosti sa nachádza dôkaz v súdnom spise. Dňa 08.04.2011 vkladal na účet už len sumu 150,- eur. Rovnako namieta dôkazy, ktoré navrhol a ktoré považoval za podstatné pre konanie. V priebehu konania bolo preukázané, že počas manželstva s dcérou žalobcov došlo k premiešavaniu spoločných finančných prostriedkov s prostriedkami, ktoré boli výlučne žalovaného alebo výlučne bývalej manželky. Rovnako bolo preukázané, že s týmito prostriedkami na účte dcéry žalobcov mohla disponovať aj žalobkyňa v rade 1/. Z dôvodu potreby identifikácie osôb, ktoré na účte jednotlivé operácie vykonávali, pritom tieto skutočnosti boli významné aj z dôvodu skúmania aktívnej legitimácie v tomto konaní, navrhol vykonať dôkazy uvedené na str. 23 zápisnice z pojednávania zo dňa 24.04.2014. Súd sa s potrebou vykonania takéhoto dokazovania nevyporiadal. Poukazuje na skutočnosť, že podľa tvrdenia žalobcov suma 1.700,- eur mala byť poukázaná dňa 01.10.2010, pričom žaloba bola súdu doručená až 04.02.2013 a suma 117,- eur označená ako platba O2 mala byť uhrádzaná dňa 28.01.2010. Čiže minimálne v tejto časti by jeho námietka premlčania bola oprávnená. Z dôvodu, že považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny a je toho názoru, že súd prvej inštancie mal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, je zrejmé, že v prípade zamietnutia žaloby žalobcov v celom rozsahu by nebol ani dôvod na priznanie žalobcom nároku na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu považuje za nesprávny aj výrok III. napadnutého rozsudku. S prihliadnutím na uvádzané skutočnosti a na to, že žalobcovia sa domáhali zaplatenia žalovanej sumy a jej príslušenstva na základe a titulom pôžičky, ktorej existenciu ani vznik nepreukázali, žiada odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť a rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu

v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcom v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov prvostupňového a aj odvolacieho konania v celom rozsahu.

5. Žalobcovia 1/, 2/ vo vyjadrení k odvolaniu uvádzajú, že súhlasia s rozsudkom okresného súdu a jeho dôvodmi tak, ako boli uvedené v samotnom rozhodnutí súdu prvej inštancie. V časti, v ktorej im súd požadovanú čiastku znížil o 117,- eur, má žalobkyňa v rade 1/ za to, že riadne poskytla plnenie a dohodla sa so žalovaným, ale niekde stratila doklad o úhrade. Poukazuje na to, že žalovaný počas konania produkoval samé rozporuplné tvrdenia. Ako dôvody odvolania uvádza dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), h) CSP. Podanie nie je riadne odôvodnené, čo si pod jednotlivými zákonnými dôvodmi predstavuje, ktoré argumenty pod tie-ktoré právne ustanovenia subsumuje. Je prekvapujúce tvrdenie žalovaného, že počas konania neprodukovali žiadne dôkazy, nakoľko v konaní bolo vykonaných veľa dôkazov na preukázanie ich tvrdení. Žalovaný tvrdí, že nebolo preukázané uzavretie jednotlivých pôžičiek, ani to, že bol dohodnutý úrok 4 % ročne. Uvedené je v rozpore okrem iného s výpoveďou svedka - Z. C. ml. Pokiaľ žalovaný namieťa, že súd v odôvodnení rozsudku zamieňa skutočnosť preukázania poskytnutia peňazí so skutočnosťou preukázania existencie dohody o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke, čo sú 2 zásadne odlišné skutočnosti, uvádzajú, že súd sa zaoberal právnymi otázkami uzatvorenia zmluvy o pôžičke. V bodoch 74. - 77. sa podrobne zaoberal sumami, ktoré si žalovaný požičal. Uviedol konkrétne dôkazy, o ktoré svoje rozhodnutie oprel. Ešte podrobnejšie je to popísané v predchádzajúcich častiach rozsudku. Zároveň tiež poukazujú na neustále sa meniace výpovede žalovaného. Obdobne, čo sa týkalo jeho podpisu na dlžobnom úpise - na čestnom prehlásení, keď raz tvrdil, že to nie je jeho podpis, následne tvrdil, že podpísal čisté papiere, potom, že podpísal papiere s vybodkovaným miestom, atď. Tiež nevedel preukázať dôvod, prečo by podpísal čisté papiere a žalobkyni ich odovzdával. Žalovaný argumentuje sumou 10.099,- eur, pri ktorej malo byť uvedené, že si ju požičal dňa 13.08.2011, ako to malo vyplývať z predžalobnej výzvy. Predžalobnú výzvu spísal ich právny zástupca. Tvrdenia právneho zástupcu neboli presné, čo už predtým vysvetlil, nakoľko jeho úlohou bolo spísať jednoduchú predžalobnú výzvu a nie riešiť komplikované právne vzťahy. V tomto podaní neuvádzal nijakú skutkovú alebo právnu analýzu. Nie je pravdou, že by počas súdneho konania zmenili skutkové tvrdenia. Ak vychádzajú zo záverov súdu, ktoré zatiaľ neboli ničím vyvrátené, že čestné prehlásenie predstavuje dlžobný úpis, potom dôkazné bremeno o tom, či skutočnosť uvedené v dlžobnom úpise sú pravdivé alebo nie, leží na dlžníkovi, a nie na veriteľoch. Je ťažké zaoberať sa odvolaním v mnohých jeho ďalších odsekoch a polemizovať s nimi, keď sú tam uvedené skutočnosti, ktoré sú zjavne nepravdivé. Ako je zrejme už zo samotného čestného prehlásenia, nebolo tam uvedené, že sumu 10.099,- eur prevzal žalovaný 13.08.2011, takže to nemohlo vyplývať z pripojených dôkazov k žalobe. Čo sa týka podrobnej špecifikácie, je celkom zrejme, že žalovanému boli poskytnuté pôžičky na stavebné sporenie a pôžičku v ČSOB nasledovné sumy: stavebné sporenie 01.10.2010 - 1.700,- eur, ČSOB pôžička 04.04.2011 - 5.010,- eur, nedoplatok v ČSOB 18.04.2011 - 50,- eur, stavebný úver 25.05.2011 - 8.119,- eur. Uvedená suma predstavuje oveľa väčšiu čiastku, ako bola žalovaná. To predstavuje konkrétny právny základ, na ktorom stojí žaloba. Z uvedeného dôvodu je potom relatívne irelevantné preukazovanie platieb do 02 a platieb poisťovného žalovaného. Ako už uviedli predtým, v prípade, že by žalovali len zaplatenie bezdôvodného obohatenia, a to znamená nezmluvné plnenie, síce bez dohodnutých úrokov z omeškania, ale žalobná istina by predstavovala sumu 15.099,- eur, z tejto sumy by vedeli preukázať všetko okrem toho, čo bolo v tejto kauze zamietnuté. Odpočet, ktorý spravili zo žalovanej sumy, vôbec nepredstavoval výšku plnenia z vrátenia pôžičky. Pokiaľ žalovaný vyvracia názor súdu o tom, že čestné prehlásenie predstavuje uznanie dlhu, právne a skutkové argumenty neuvádza žiadne. Rozsudok okresného súdu je podrobne odôvodnený nielen v samotnej časti, ktorá nasleduje vo výroku odôvodnenia, za citáciou zákonných ustanovení, ale ktorý poukazuje aj na skutkový stav, ktorý bol prezentovaný pred okresným súdom. Ak má byť podanie žalovaného skutočným odvolaním, a to aj v časti nesprávne ustáleného skutkového stavu, musí v ňom uviesť konkrétne argumenty, konkrétne dôkazy, ktoré potvrdzujú jeho tvrdenia. Odvolanie je však uvedené na spôsob, že žiadne dôkazy neboli vykonané. Pokiaľ žalovaný uvádza, že podpísal čisté listiny, opätovne je skutočnosť iná. Jednak pri čestnom prehlásení - prehlásenie vykonal len sám L. Y.. Z tohto dôvodu je logické, že uvedené podpísal v prvom rade a vôbec to nemuseli podpísať žiadne iné osoby. To, že ho podpísali ešte iné osoby, je nad rámec čestného vyhlásenia a z tohto dôvodu to logicky nebolo vybodkované. Nakoniec, ak by listinu sfalšovali doplnením textu, tak by nebol najmenší problém doplniť i bodky pod ich podpisy. Čo sa týka napadnutia znaleckého posudku, žalovaný neuviedol žiadne relevantné skutočnosti. Argumentácia, že znaleckým posudkom z odboru písmoznalectva nebolo vyvrátené, že neodovzdal podpísané prázdne listiny žalobkyni, je právne irelevantné, nebolo to jej úlohou. V zmysle zákona každý účastník konania má dôkazné bremeno k svojim tvrdeniam. V tomto prípade ak žalovaný tvrdí, že odovzdal žalobkyni

podpísané čisté hárky papiera, tak v tejto otázke neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný poukazuje v ďalšom aj na listinu L. a Q., že síce on uvedenú listinu nepodpísal a uvedená listina je neplatná a atď. a následne sa na ňu odvoláva a tvrdí, že podľa tej listiny by mu dokonca mala dlhovať Q. sumu 10.099,- eur, pritom opomenul, že sumy, ktoré sú tu uvedené, boli všetky preukázané a bolo preukázané, že práve uvedenú sumu on dlhuje žalobcom. To, že je tam uvedené miesto žalobkyne Q., vyplýva z obsahu listiny, keď menom Q. sú vysporiadané finančné vzťahy tie, ktoré by mala so žalovaným riešiť ich dcéra. Žalovaný za uznávací prejav nepokladá znenie čestného prehlásenia: „Prevzal sumu 10.099,-, ktorú mi zapožičali... Túto sumu splatím najneskôr...“ Na str. 8 žalovaný uvádza, že je možné uznať dlh až potom, čo vznikol, a teda nie dlh, ktorý vznikne až v budúcnosti. Zrejme si pomýlil dobu splácania dlhu s dobou poskytnutia pôžičky. V ďalšom si žalobca evidentne pomýlil existenciu dlhu a jeho splatnosť. Dlh vzniká v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka, keď vzniká právo na plnenie. Čas, kedy vznikne záväzok niečo plniť a splatnosť dlhu, ktorá predstavuje obdobie, kedy tento dlh má byť splatený, je niečo úplne rozdielne. Tieto 2 inštitúty si nemožno zamieňať. To znamená, že ak 13.08.2011 uznal žalovaný dlh s tým, že ho splatí najneskôr do konca roku 2012, potvrdil tým, že ku dňu podpisu tejto listiny dlh existuje a zaviazal sa ho s príslušnými úrokmi zaplatiť do konca roku 2012. K jednotlivým argumentom popísaným na str. 9 - 12 a nasl. poukazujú na to, že oproti odôvodneniu rozsudku, kde sú podrobne uvedené dôkazy, ktoré boli vykonané na ustálenie skutkového stavu, žalovaný nepoukazuje na žiaden dôkaz vykonaný na pojednávaní. Z tohto dôvodu odkazujú bližšie na odôvodnenie rozsudku súdom. V konaní preukázali, že poskytli čiastku 15.099,- eur, z ktorých žalovali 10.099,- eur. Súd mal za to, že nepreukázali platbu na O2 vo výške 117,- eur a čiastka na poisťku predstavovala len sumu 95,20 eur. Ako už uviedli, nechceli konanie naťahovať a z tohto dôvodu sa neodvolali. V opačnom prípade sa mohli odvolať a oprávnené tvrdiť, že zaplatili žalovanému sumu 15.523,44 eur, z ktorej žalujú len sumu 10.099,- eur. Je zrejmé, že táto suma im prináležala v celosti. Nebolo povinnosťou odpočítavať pohľadávky alebo platby žalovaného. V tejto časti sumy 5.000,- eur sú vysporiadané aj prostriedky, ktoré mal žalovaný spolu s jeho bývalou manželkou a ktoré vkladali na ich účet. Z uvedeného dôvodu, ak sa domáha toho, že mu zaplatili uvedenú finančnú čiastku jeho finančnými prostriedkami, potom je táto suma už zohľadnená v tom, že odpočítali 5.000,- eur z jeho dlhu. Na str. 13 navrhuje žalovaný vykonanie dôkazov. Tieto však majú len predĺžiť konanie a nemôžu zmeniť skutkové zistenia. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania, táto je právne irelevantná už len z dôvodu, že dňa 13.08.2011 bol dlh uznaný čo do dôvodu a výšky a takéto právo sa premlčuje až po 10 rokoch. Poskytnutie uvedených súm z ich strany nebolo nijako reálne rozporované žalovaným, nakoľko nepoukázal ani v odvolaní na nijaké konkrétne dôkazy, ktoré by svedčili o opaku. Navrhujú, aby odvolací súd jeho odvolanie zamietol a priznal im náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu udáva, že v celom rozsahu zotrváva na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Trvá na svojich doterajších tvrdeniach a popiera skutočnosť, že by medzi ním na jednej strane a žalobcami alebo ktorýmkoľvek zo žalobcov na strane druhej bola uzatvorená akákoľvek zmluva o pôžičke, že by bol pri nej dohodnutý úrok 4 % a rovnako, že by vznikla akákoľvek zmluva o pôžičke. Nemal záujem, úmysel ani vôľu zmluvu o pôžičke so žalobcami alebo s ktorýmkoľvek z nich uzatvoriť a nikdy si od žalobcov žiadnu sumu nepožičal. Skutočnosť, že nikdy žiadna zmluva o pôžičke medzi účastníkmi uzatvorená nebola, podporujú samotné vyjadrenia žalobcov v ich vyjadrení zo dňa 19.09.2019: „Mohli sme ho zažalovať o bezdôvodné obohatenie a v tomto prípade by bola žalovaná suma ešte väčšia...“. Je teda zrejmé, že samotní žalobcovia tvrdia, že sa mohli plnenia domáhať titulom bezdôvodného obohatenia, z dôvodu, ako sami uvádzajú, nezmluvného plnenia. Z uvedeného je teda zrejmé, že samotní žalobcovia potvrdzujú, že žiadna zmluva o pôžičke medzi nimi a žalovaným neexistovala, pretože v opačnom prípade by sa svojho práva nemohli domáhať titulom bezdôvodného obohatenia. Nepravdivé je aj tvrdenie žalobcov v bode 17 ich vyjadrenia, že v odvolaní neuvádza právne a skutkové argumenty, pre ktoré čestné prehlásenie nepredstavuje uznanie dlhu. Skutkovou a právnou argumentáciou k tejto otázke sa zaoberá na str. 5 - 8 odvolania a na túto argumentáciu poukazuje. Zotrváva na stanovisku, že žalobcovia a nimi navrhnutý svedok v priebehu celého konania neprodukovali žiadne tvrdenia ani dôkazy na ich preukázanie o uzatvorení údajnej zmluvy o pôžičke, resp. viacerých pôžičkách a že takáto nimi tvrdená a nepreukázaná údajná pôžička mala byť na základe ich údajnej dohody úročená sadzbou 4 %. Žalobcovia nepredložili žiadnu písomnú zmluvu o pôžičke a rovnako nepreukázali v každom konkrétnom prípade, kde, kým, za akých okolností malo k uzavretiu jednotlivých zmlúv dôjsť, vrátane dohody o úroku. Preukazovanie skutočností, kedy, ako a komu boli poskytované nejaké finančné prostriedky, nenahrádza dokazovanie a nepreukazuje existenciu dohody o pôžičke a o jej konkrétnom obsahu a jej dohodnutých podmienkach. Pri spisovaní predžalobnej výzvy vystupuje právny zástupca žalobcov ako ich splnomocnený zástupca a jedná sa teda po právnej

stránke o konanie samotných žalobcov. Je zrejmé, že k zmene skutkových tvrdení obsiahnutých v predžalobnej výzve, ktorá bola prílohou samotnej žaloby, došlo až na základe odporu. Rovnako je zavádzajúce tvrdenie žalobcov, že v samotnej žalobe je uvedené, že sa malo jednáť o poskytnutie viacerých pôžičiek. Žiadne takéto tvrdenie v žalobe uvedené nie je. Po odpore žalobcovia popreli svoje vlastné tvrdenia v žalobe, že mu požičali sumu 10.099,- eur a že to bolo dňa 13.08.2011. Už takéto ich tvrdenia priamo popreli obsah nimi predloženej listiny označenej ako čestné prehlásenie zo dňa 13.08.2011. V konaní bolo nepochybne preukázané, že suma 10.099,- eur tak, ako to tvrdili pôvodne žalobcovia, mu nikdy požičaná nebola, takúto sumu od žalobcov nikdy neprevzal, a teda obsah listiny s názvom čestné prehlásenie datovanej dňa 13.08.2011 je v priamom rozpore so skutočnosťou, aj so zmenenými skutkovými tvrdeniami žalobcov.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne sumu 9.872,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 9.872,- eur od 01.01.2013 do zaplatenia, potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP. V časti výroku I., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne sumu 651,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 651,44 eur a vo výroku III. o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, odvolaním nenapadnutého, sa rozhodnutie odvolacieho súdu nedotýka.

9. Odvolací súd považuje odvolanie žalovaného za čiastočne dôvodné.

10. Civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína výlučne na základe žaloby. Iba formálne spôsobilá žaloba je základným predpokladom vecného prejednávania veci. Žaloba ako taká je rozhodná pre vymedzenie predmetu konania, ktorým je súd viazaný a nemôže sa od neho odchýliť. Predmet konania určuje opis rozhodujúcich skutočností žalobcom, ktorý predstavuje samotný základ žaloby. Spolu v spojení so žalobným návrhom, teda ako má súd rozhodnúť, určuje predmet konania. Súdom môže konať iba o tom predmete konania, ktorý žalobca vymedzil v žalobe. Akékoľvek rozšírenie uplatneného práva alebo uplatnenie iného práva je potrebné považovať za zmenu žaloby v zmysle ust. § 140 ods. 1, 2 CSP a rozhodnúť o nej postupom v zmysle ust. § 142 CSP.

11. V zmysle ust. § 140 ods. 2 CSP, zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

12. V tomto smere možno súhlasiť s odvolateľom, že podaná žaloba, čo do skutkových tvrdení, nie je totožná s tvrdeniami žalobcov 1/, 2/, ktoré doplnili vo svojom vyjadrení k odporu, ktoré bolo doručené súdu 26.08.2013. Toto podanie je nepochybne, čo do časti skutkových tvrdení, zmenou žaloby v čase jeho podania v zmysle ust. § 95 OSP, v súčasnosti v zmysle ust. § 140 ods. 2 CSP, o ktorom mal súd prvej inštancie povinnosť rozhodnúť pripustením alebo nepripustením zmeny žaloby.

13. Možno konštatovať, že pokiaľ ide o skutkové vymedzenie uplatneného nároku vo výške 10.659,01 eur s príslušenstvom, žalobcovia 1/, 2/ v podanej žalobe uviedli, že ide o pôžičku poskytnutú žalovanému za účelom jeho splatenia pôžičky v ČSOB a stavebného úveru, ktorú skutočnosť písomne potvrdil dňa 13.08.2011 za prítomnosti 2 svedkov, s tým, že sa zároveň zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť spolu so 4 % ročným úrokom najneskôr do konca roku 2012.

14. Pokiaľ potom žalobcovia 1/, 2/ bez výzvy súdu na odstránenie väd žaloby doplnili podaním doručeným súdu dňa 26.08.2013 žalobu tak, že špecifikovali jednotlivé sumy, z ktorých pozostáva uplatnený nárok 10.659,01 eur, možno to považovať za rozvedenie, doplnenie nedostatočne špecifikovaných skutkových tvrdení žaloby len, pokiaľ ide o sumy poskytnuté za účelom splatenia pôžičky v ČSOB a stavebného úveru, teda ako čiastočné pôžičky na stavebné sporenie poskytnuté 01.10.2010 vo výške 1.700,- eur, pôžičku na splatenie ČSOB pôžičky poskytnutú 04.04.2011 vo výške 5.010,- eur, pôžičku poskytnutú na nedoplatok pôžičky v ČSOB dňa 18.04.2011 vo výške 50,- eur,

pôžičku poskytnutú za účelom splatenia stavebného úveru 25.05.2011 vo výške 8.119,- eur. Rozvinutie a špecifikáciu týchto skutkových tvrdení, ktoré pokrýva podaná žaloba, nebolo potrebné považovať za zmenu žaloby.

15. Naopak, uvedenie položiek platba na O2 za odporcu 28.01.2010 vo výške 117,- eur, platba za odporcu na jeho telefón v O2 30.05.2011 vo výške 3,- eur a sumu L. - poisťka vo výške 100,- eur možno považovať za zmenu žaloby, ktorou sa rozumie i podstatná zmena rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, keďže z pôvodne podanej žaloby nemožno vyvodiť, že zahŕňala aj takto tvrdené pôžičky. Súd prvej inštancie napriek svojej povinnosti doposiaľ o zmene žaloby nerozhodol.

16. Napriek tejto skutočnosti má odvolací súd za to, že síce ide o vadu konania, avšak táto vada konania nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ani porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces.

17. Hoci okresný súd o tejto zmene nerozhodol, pričom odvolací súd má za to, že nebolo dôvodné ju pred vykonaním dokazovania nepripustiť, žalovanému vo vzťahu k takto upravenej žalobe boli pripustené a umožnené všetky procesné práva, ktoré mu z civilného sporového konania vyplývajú. Táto zmena mu bola doručená, vyjadroval sa k nej a účinne využíval všetky prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Prípadné zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie pre túto vadu konania by neprispelo k ochrane práv žalovaného, naopak by viedlo k nehospodárnosti konania a neúmernému navyšovaniu trov konania strán sporu.

18. Podstatná časť nárokov, ktorých by sa zmena žaloby mohla týkať, a to pokiaľ ide o sumu 117,- eur ako platbu na O2 za žalovaného dňa 28.01.2010, ako aj sumu 4,80 eur (ako rozdiel medzi požadovaným plnením na poisťku medzi sumou 100,- eur a skutočne zaplatenou sumou 95,20 eur), už boli právoplatne zamietnuté výkonom II. rozsudku, ktorý žiadna zo strán nenapadla odvolaním.

19. V súčasnosti by sa z uplatnených nárokov dotýkalo nerozhodnutie o zmene žaloby iba sumy uplatnenej ako platba za žalovaného za jeho telefón v O2 30.05.2011 vo výške 3,- eur a platba za poisťku vo výške 95,20 eur, pričom ako súd vyššie konštatoval, nerozhodnutie o zmene žaloby v týchto položkách nemalo vplyv na porušenie práv žalovaného.

20. Pokiaľ odvolateľ namieta porušenie práva na spravodlivý proces nedostatkom riadneho odôvodnenia súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia súdom prvej inštancie zodpovedá požiadavkám pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí tak, ako vyplýva z ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v rozsudku podrobne uviedol jednotlivé svoje skutkové a právne závery, ako aj jednotlivé úvahy, ktoré ho k týmto záverom viedli, podrobne rozobral vykonané dokazovanie, jeho odôvodnenie je presvedčivé a samotná nespokojnosť žalovaného so spôsobom rozhodnutia súdu prvej inštancie nezakladá porušenie práva na spravodlivý proces.

21. Podstatná časť odvolacích námietok žalovaného sa týka vyhodnotenia a právnych následkov listinného dôkazu - čestného prehlásenia žalovaného zo dňa 13.08.2011, ktorým uznal, že od žalobcov prevzal sumu 10.099,- eur, ktoré mu zapožičali na splatenie zostatku jeho pôžičky v ČSOB a stavebného úveru. Túto sumu sa zaviazal splatiť najneskôr do konca roka 2012, a to aj s príslušným ročným 4 % úrokom, čo potvrdil svojim podpisom (čestné prehlásenie sa nachádza na č. l. 6 spisu).

22. Vo vzťahu k tomuto čestnému prehláseniu vykonal súd prvej inštancie rozsiahle dokazovanie, s ktorými skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že podpis na čestnom prehlásení je podpisom žalovaného. Hoci žalovaný závery znaleckého posudku spochybňuje, nepredložil žiadne hodnoverné dôkazy na preukázanie opaku. Žalovaný najskôr popieral pravosť svojho podpisu na čestnom vyhlásení. Po preukázaní jeho pravosti znaleckým dokazovaním sa snaží súdu predstierať tvrdenie, že podpisoval prázdne papiere, čo mu, rovnako ako súd prvej inštancie, ani odvolací súd neveril. Žalovaný na túto skutočnosť nepredložil žiadne dôkazy. Celková úprava listiny zodpovedá napísanému obsahu, keď dátum a podpis žalovaného sa nachádzajú pod obsahom čestného prehlásenia. Odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o pravosti tohto vyhlásenia a nebolo dôvodné vykonať vo vzťahu k tomuto listinnému dôkazu ďalšie dokazovanie.

23. Pokiaľ ide o právne účinky tohto čestného prehlásenia, súd prvej inštancie došiel k záveru, že vyvoláva účinky uznania dlhu v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka. S týmto záverom, stotožňujúc sa čiastočne s obsahom odvolacích námietok, sa odvolací súd nestotožnil.

24. V zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.

Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

25. Inštitút uznania dlhu má zabezpečovaciu funkciu, ktorú plní tým, že zakladá vyvrátiateľnú právnu domnienku o existencii dlhu v dobe dokazovania. Uvedené má rozhodujúci vplyv na dôkazné bremeno strán v spore. Na platné uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka je potrebné, aby tento jednostranný právny úkon spĺňal predpoklady na vznik platného právneho úkonu (§ 34 a nasl. OZ). Uznanie dlhu musí byť určité a zrozumiteľné, aby nevznikali pochybnosti o obsahu prejavu vôle dlžníka. Z hľadiska platnosti uznávacieho prejavu dlžníka je potrebné, aby dlžník uznávací prejav urobil v písomnej forme, v uznávacom prejave vyjadril prísľub zaplatiť dlh a uviedol dôvod a výšku dlhu. Z hľadiska formy je v súdnej veci písomná forma ako predpoklad platného uznávacieho prejavu zachovaná. Zároveň možno konštatovať, že je v uznávacom prejave žalovaného vyjadrený aj prísľub zaplatiť dlh. Pokiaľ však ide o uvedenie dôvodu a výšky dlhu, ak dlžník uzná viac dlhov, musí nepochybne určiť, ktoré jednotlivé dlhy (čo do dôvodu a výšky) uznáva a sľubuje zaplatiť (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 30.06.2004, sp. zn. 32Odo 376/2003). Hoci ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, za rovnakej právnej úpravy uznávacieho prejavu v Občianskom zákonníku Českej republiky a Slovenskej republiky, je toto rozhodnutie aplikovateľné aj na súdnu vec. Zároveň je potrebné poukázať, že toto rozhodnutie je dlhodobo akceptované slovenskou justičnou praxou.

26. Zo skutkového stavu je nepochybné, zodpovedá to tvrdeniu samotných žalobcov v 1/ a v 2/ rade, že suma 10.099,- eur je sumou súhrnou, ktorá zodpovedá viacerým čiastkovým pôžičkám, ktoré v rôznych časových obdobiach žalobcovia v 1/ a v 2/ rade poskytli žalovanému. V tomto prípade nemožno konštatovať, že ide o jeden dlh z titulu pôžičky vo výške 10.099,- eur (v ktorom sa prejavili aj vzájomné zápočty strán), ale ide o viacero pohľadávok žalobcov v 1/ a v 2/ rade voči žalovanému, pričom bolo potrebné ich v uznávacom prejave špecifikovať, odlíšiť ich uvedením sumy, času poskytnutia a právneho dôvodu. Uvedené čestné prehlásenie takéto náležitosti neobsahuje, keď neobsahuje jednotlivé dlhy čo do dôvodu a výšky a nemožno mu preto priznať účinky uznania dlhu v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka.

27. Uvedený záver neznamena, že dlh žalovaného z titulu viacerých samostatných pôžičiek voči žalobcom 1/, 2/ neexistuje. Znamená iba, že dôkazné bremeno preukázať dlh zaťažuje žalobcov v 1/ a v 2/ rade.

28. Zároveň však treba konštatovať, že čestné prehlásenie podpísané žalovaným dňa 13.08.2011 naďalej ostáva listinným dôkazom a súd ho musí vyhodnotiť v komplexe so všetkým, čo v konaní vyšlo najavo, bez ohľadu na to, že nevyvoláva účinky uznania dlhu. Vyhlásenie žalovaného, že od žalobcov 1/, 2/ prevzal sumu 10.099,- eur z titulu pôžičky, nemôže však v súvislosti s ostatnými dôkazmi, ktoré v konaní vyšli najavo, ostať bez právnej relevancie.

29. Pokiaľ sa žalovaný odvoláva na to, že 13.08.2011 žiadne prostriedky vo výške 10.099,- eur od žalobcov 1/, 2/ neprevzal, takúto skutočnosť nikto v konaní netvrdí a ani netvrdil (nevyplýva z podanej žaloby, ako to mylne tvrdí žalovaný).

30. Zo skutkových tvrdení žalobcov 1/, 2/ vyplýva, že v období od 28.01.2010 do 17.05.2011 poskytli žalovanému čiastkové pôžičky v súhrnnej výške 15.099,- eur. Táto suma pozostáva z viacerých položiek: 1. platba na stavebné sporenie žalovaného 01.10.2010 vo výške 1.700,- eur, 2. platba na O2 za žalovaného 28.01.2010 - 117,- eur, 3. platba na ČSOB pôžičku žalovaného 04.04.2011 - 5.010,- eur, 4. platba do ČSOB za žalovaného zo dňa 18.04.2011 - 50,- eur, 5. platba na stavebný úver žalovaného 25.05.2011 - 8.119,- eur, 6. platba za žalovaného na jeho telefón 30.05.2011 - 3,- eur, 7. platba na poisťku žalovaného 100,- eur.

31. Z uvedených položiek došlo k právoplatnému zamietnutiu žaloby, čo do sumy uvedenej pod položkou 2. platba za telefón odporcu O2 z 28.01.2010 vo výške 117,- eur a v časti uplatnenej pod položkou 7. došlo k zamietnutiu žaloby v časti 4,80 eur (zostávajúca položka vo výške 95,20 eur). Týmito zamietnutými sumami sa už v ďalšom odvolací súd nebude zaoberať. Z dôvodu právoplatného zamietnutia žaloby v tejto časti nie je dôvodné riešiť ani žalovaným vznesenú námietku premlčania voči sume pôžičky zo dňa 28.01.2010, platba za telefón odporcu do O2 - 117,- eur.

32. V zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

33. Podstata zmluvy o pôžičke spočíva v tom, že na základe nej prenecháva veriteľ dlžníkovi určité množstvo druhovo určených vecí na voľné nakladanie, resp. spotrebovanie. Dlžník sa po uplynutí dohodnutej doby zaväzuje vrátiť veci rovnakého druhu. Zmluva o pôžičke má reálnu povahu. Na vznik záväzkového vzťahu nestačí uzavretie zmluvy, ale vyžaduje sa aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi. Za podstatnú náležitosť zmluvy o pôžičke sa nepovažuje dojednanie doby splatnosti pôžičky. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Najčastejšie sú predmetom pôžičky, ako aj v súdnej veci, peniaze. Požičané peniaze sa musia odovzdať dlžníkovi, a to priamo alebo nepriamo. Pri peňažnej pôžičke môže dôjsť k odovzdaniu požičanej sumy i bezhotovostným prevodom na účet dlžníka. Nedá sa ani vylúčiť, aby sa zmluvné strany dohodli, že peniaze, ktoré už boli dlžníkovi odovzdané z iného dôvodu a ktoré je povinný vrátiť veriteľovi, budú naďalej tvoriť predmet pôžičky a konštantná judikatúra v zhode s doktrínou nevyžaduje fyzické odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Bolo by zbytočným a nedôvodným obmedzením autonómie vôle zmluvných strán nepripustiť určenie bankového účtu tretej osoby ako miesta, kam má byť prevedený predmet pôžičky, ak sa na tom strany zmluvy o pôžičke dohodnú. Uskutočnením prevodu je potom splnená podmienka odovzdania predmetu pôžičky dlžníkovi podľa § 657 Občianskeho zákonníka (rozsudok NS ČS z 11.11.2008, sp. zn. 28Cdo 3790/2008).

34. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia v 1/ a v 2/ rade mali v konaní dôkaznú povinnosť preukázať, že žalovanému alebo tretej osobe určenej žalovaným vyplatili finančné prostriedky, o ktorých tvrdia, že predstavujú pôžičku pre žalovaného a že je dohoda medzi žalobcami 1/, 2/ a žalovaným o tom, že ide o dočasné odovzdanie peňažných prostriedkov, ktoré má žalovaný povinnosť vrátiť.

35. Pokiaľ ide o jednotlivé čiastkové pôžičky uplatnené žalobcami 1/, 2/ ako položka 1. stavebné sporenie uhradené za žalovaného 01.10.2010 vo výške 1.700,- eur, pod položkou 4. ako nedoplatok v ČSOB uhradený za žalovaného 18.04.2011 vo výške 50,- eur, pod položkou 5. stavebný úver uhradený za žalovaného 25.05.2011 vo výške 8.119,- eur a pod položkou 6. platba za odporcu za jeho telefón v O2 30.05.2011 vo výške 3,- eur, spolu suma 9.872,- eur, v konaní bolo na základe predložených listinných dôkazov - výpisov z účtu preukázané, že tieto platby uskutočnila žalobkyňa v 1/ rade zo svojho účtu na účet veriteľov žalovaného. Nebolo ani sporné, že sa tak stalo na pokyn žalovaného. Žalovaný však spochybňoval účel poskytnutia finančných prostriedkov, keď tvrdil, že sa jednalo o dar, nie pôžičku. Samotné nepriame odovzdanie peňažných prostriedkov v prospech žalovaného spochybnené nebolo.

36. Žalobcovia v 1/, v 2/ rade tak aj bez platnosti uznávacieho prejavu žalovaného preukázali reálne odovzdanie peňažných prostriedkov dlžníkovi - žalovanému, hoci nepriamo, na účet tretej osoby, v prospech žalovaného.

37. Pokiaľ ide o dohodu o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke, teda o dočasnosti poskytnutia finančných prostriedkov, a teda potrebe ich vrátenia, súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov došiel k správne právnemu záveru, že boli dohodnuté medzi stranami podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke.

38. Zo žiadneho dôkazu predloženého alebo navrhnutého žalovaným nevyplýva, že zo strany žalobcov boli tieto finančné prostriedky poskytnuté ako dar. Hoci žalovaný spochybnil skutkové tvrdenia žalobcov v 1/ a v 2/ rade, že malo ísť o pôžičku, neuviedol žiadny relevantný dôvod poskytnutia týchto finančných prostriedkov. Skutočnosť, že sa jednalo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, nevyplýva len zo skutkových tvrdení žalobcov 1/, 2/, ale aj z ďalších priamych a nepriamych dôkazov. Za priamy dôkaz nepochybne možno považovať výpoveď syna žalobcov v 1/ a v 2/ rade Z. C.. Hoci ide o blízkú osobu

žalobcov v 1/ a v 2/ rade, táto okolnosť sama osebe túto svedeckú výpoveď nerobí nedôveryhodnou. Odvolací súd konštatuje, že táto svedecká výpoveď je vierohodná, vnútorne nerozporná a odvolací súd nepochybuje o jej pravdivosti aj z hľadiska jej verifikácie s ostatnými vykonanými dôkazmi. Svedok podrobne opísal vývoj vzťahov medzi žalobcami v 1/ a v 2/ rade a žalovaným, pričom jeho výpoveď je podporená a nerozporná aj s ostatnými, predovšetkým listinnými dôkazmi (výpisy z účtov, čestné prehlásenie) a korešponduje zároveň s tvrdeniami žalobcov v 1/ a v 2/ rade.

39. Rovnako táto skutočnosť vyplýva aj z čestného prehlásenia Q. C., ktorá bola manželkou žalovaného a je dcérou žalobcov v 1/ a v 2/ rade.

40. Dôkazom, ktorý potvrdzuje právny dôvod záväzku, je aj čestné prehlásenie zo dňa 13.8.2011, ktoré žalovaný podpísal a vyplýva z neho vôľa žalovaného poskytnúť peňažnú sumu 10 099,- eur (teda rovnakú sumu, ako je predmetom žaloby) vrátiť žalobcom. Ako odvolací súd už uviedol, to, že predmetné čestné prehlásenie nespĺňa predpoklady uznania dlhu, neznamená, že nie je použiteľné ako listinný dôkaz. V spojení s ostatnými dôkazmi, na ktoré súd poukázal v odsekoch 38., 39., nepochybne dokazuje kauzu záväzku. Obsah čestného prehlásenia zodpovedá aj listine nazvanej L. - Q., ktorú žalovaný taktiež podpísal a v ktorej sa nachádza špecifikácia uplatnenej pohľadávky. Týmto listinným dôkazom sa podrobne zaoberal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, na ktoré odôvodnenie odvolací súd poukazuje. Súhrn uvedených priamych a nepriamych dôkazov tak vytvára logickú štruktúru, z ktorej vyplýva nepochybný záver o dočasnosti poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému.

41. Pokiaľ žalovaný spochybňuje solidaritu na strane žalobcov, tvrdiac, že žalobca 2/ nie je vecne legitimovaný v spore, vzhľadom na trvajúce BSM žalobcov 1/, 2/, keď nebolo preukázané, že žalobkyňa poskytla žalovanému dlhšie pôžičky z výlučných finančných prostriedkov, je tu daná v súlade s ust. § 145 ods. 2 OZ solidarita žalobcov. Uvedenú situáciu nemožno zamieňať so situáciou, keď si požičiava jeden z manželov ako dlžník, vtedy je zaviazaný a oprávnený zo zmluvy len ten z manželov, ktorý ju uzavrel (ako dlžník), ak na jej platnosť nie je potrebný súhlas druhého manžela v zmysle ust. § 145 ods. 1 OZ, teda keď sa netýka spoločných vecí. V danom prípade však išlo o požičanie peňazí patriacich do BSM žalobcov.

42. Z uvedených dôvodov, odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne sumu 9.872,- eur za vecne správny. Rovnako rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny aj pokiaľ ide o úrok z omeškania 8,75 % ročne z uvedenej sumy od 1.1.2013 do zaplatenia. Žalobcovia nepreukázali, že obsahom dohôd o čiastkových pôžičkách bola aj dohoda o čase vrátenia peňazí, čo však nie je povinnou náležitosťou zmluvy o pôžičke. Dodatočne sa však, ako to vyplýva z čestného prehlásenia z 13.08.2011 podpísaného všetkými stranami, dohodli na plnení najneskôr do konca roka 2012, t.j. dňom 01.01.2013 sa žalovaný dostal do omeškania.

43. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti, v ktorej žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne sumu 9.872,- eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 9.872,- eur od 1.1.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, potvrdil.

44. Pokiaľ súd prvej inštancie vo výroku I. vo zvyšnej časti, t.j. o zaplatenie sumy 651,44 eur úrokom z omeškania 8,75 % ročne z tejto sumy od 1.1.2013 do zaplatenia zaviazal žalovaného na plnenie, v tejto časti odvolací súd uznáva dôvodnosť odvolacích námietok žalovaného, má zato, že rozsudok okresného súdu je založený na nesprávnom vyhodnotení skutkového stavu veci a nesprávnom právnom posúdení, preto v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil v zrušenom rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

45. Priznaná suma zahŕňala položku 7. vo výške 95,20 eur ako zaplatené poistné žalobkyňou za žalovaného. Pokiaľ okresný súd vyhodnotil toto plnenie ako pôžičku, nemožno sa s jeho záverom stotožniť. Na strane 28 spisu sa nachádza poistná zmluva o cestovnom poistení, ktorú 17.5.2011 uzatvorila samotná žalobkyňa v pozícii poistníka s tým, že poistený je žalovaný. Okresný súd túto zmluvu nevyhodnotil ako poistnú zmluvu v zmysle ustanovení § 788 OZ a nasl., najmä z hľadiska ust. § 796 ods. 1 OZ, či žalobkyňa vznikla povinnosť v zmysle zmluvy plniť (ten, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, je povinný platiť poistné, a to aj v prípade, ak sa dohodlo poistenie cudzieho rizika), či prípadne

medzi žalobkyňou a žalovaným bola dohoda o vyporiadaní zaplateného poistného. Samotné zaplataenie poistného zo strany žalobkyne však vznik nároku voči žalovanému nezakladá.

46. Pokiaľ ide o priznaný úrok z pôžičky vo výške 4 % ročne za obdobie od 13.8.2011 do 31.12.2012 v súhrnej výške 553,24 eur, vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu odôvodnenie nároku súdom prvej inštancie neobstojí. Tento úrok pri vzniku záväzkov - jednotlivých zmlúv o pôžičkách, ktoré odvolací súd považoval za existentné, dohodnutý nebol. Čestné prehlásenie ako uznanie záväzku hodnotiť nemožno. Aby mohol byť tento uplatnený úrok platne dojednaný, musela by byť uzatvorená vo vzťahu ku všetkým čiastkovým pôžičkám dohoda o novácii záväzku v zmysle ust. § 585 OZ. Či čestné prehlásenie z 13.8.2011 môže byť vyhodnotené ako novácia záväzku, odvolaciemu súdu neprináleží hodnotiť z hľadiska zabránenia prekvapivosti jeho rozhodnutia.

47. Pod položkou 3. si žalobcovia uplatnili nárok vo výške 5010,- eur, ktorú sumu mali žalovanému poskytnúť na zaplataenie jeho ČSOB pôžičky dňa 7.4.2011, ktoré mali byť vybraté z účtu vedeného na dcéru žalobkyne, s odôvodnením, že malo ísť o peniaze žalobcov. Uvedené tvrdenie rozporoval žalovaný tvrdiac, že peniaze mali byť vybraté z obálky, kde boli peniaze zo svadby patriace jemu a jeho manželke. Tvrdenia žalobcov a žalovaného sa rozchádzali a možno konštatovať, že ani jedna sporová strana svoje tvrdenie bez pochybností nepreukázala. Dôkazné bremeno na preukázanie poskytnutia peňazí, ako aj skutočnosť vlastníctva k peniazom, mali žalobcovia. Vo vzťahu k tejto položke žalobcovia produkovali množstvo skutkových tvrdení, a to nielen pokiaľ ide o samotné poskytnutie hotovosti, ale aj pokiaľ ide o vlastníctvo peňažných prostriedkov. Súd prvej inštancie sa dostatočne nezaoberal vyhodnotením, komu patrili finančné prostriedky vybraté z účtu dcéry žalobcov, keď nepochybne boli na tento účet vkladané aj výlučné prostriedky žalovaného a spoločné prostriedky manželov - žalovaného a dcéry žalobcov. Rozhodujúcou skutočnosťou je aj to, kto bol majiteľom účtu (uvedené vyplýva zo zmluvy o vkladovom účte, ktorá však nebola predmetom dokazovania). Bez vyhodnotenia týchto rozhodujúcich skutočností nemožno tento čiastkový nárok kvalifikovať.

48. Práve vo vzťahu k uvedenej položke však treba zohľadniť aj skutočnosť, že žalobcovia od celkovej sumy, ktorú tvrdia, že žalovanému poskytli ako pôžičku, t.j. 15.099,- eur, odpočítavajú sumu 5.000,- eur, a preto si z titulu pôžičky uplatňujú sumu 10.099,- eur. Uplatnená položka 3. 5.010,- eur a odpočítavaná čiastka 5.000,- eur spolu súvisia. Rozdiel medzi uplatňovanou čiastkovou pôžičkou 5.010,- eur a odpočítavanou sumou 5.000,- eur predstavuje iba 10,- eur ako zostatok uplatňovaného nároku a pre spravodlivé usporiadanie vzťahu medzi stranami je potrebné, aby sa vykompenzovali práve tieto nároky, lebo skutková súvislosť s odpočítavanou sumou 5.000,- eur u ostatných čiastkových nárokov nie je daná.

49. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vec v zrušenom rozsahu, t.j. o zaplataenie sumy 651,44 eur s príslušenstvom znovu prejednať a rozhodnúť, vychádzajúc z vysloveného názoru odvolacieho súdu. Zároveň bude povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť o trovách prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania.

50. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)